

Plecă moșneagul la marea cea albastră și marea parcă s-a înnegurat... Chemă peștișorul, iar acesta veni către el și-l întrebă:

– Moșule, ce vrei?

Moșneagul îi spuse că baba lui îl ceartă, vrea o covată nouă, că a lor s-a învechit și este spartă. Peștișorul îl ascultă și-i zise:

– Mergi liniștit acasă că baba ta o să aibă o covată nouă.

– Îți mulțumesc, slăvite peștișor, și sper ca baba mea acuma să fie împăcată.

Dar nu ajunsese bine moșneagul în ogradă, căci baba lui începu să-l certe și mai tare:

– Ce te holbezi atâta, prost ce ești? Ce-nseamnă o covată? Hai, du-te repede la peștișor de-i spune să ne dea o casă mai mare, că m-am săturat să fiu mereu săracă! Moșneagul ce să facă?

Se-ntoarse abătut pe țărmul mării și marea albastră s-a cam tulburat... Îl strigă iar pe peștișor să vină, să-i spună ce-și dorește baba lui.

Și peștișorul veni și-l întrebă iar:

– Moșule, ce vrei?